Dhurta Bali By TMS Sureshsarma

ஓம் நமோ விஸ்வகர்மணே
ஓம் சரவணபவாய நம:
ஓம் அதர்வாய நம:

தூர்த பலி

இந்நூல் மன்மத வருஷ பங்குனி மாத
உத்திரத்தில் (23.3.16)
பிரம்மஸ்ரீ விநாயகமூர்த்தி ஆசார்யா-காஞ்சிபுரம் அவர்களுக்காக
தொகுத்தாரயப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ மஹாதூர்த பலி

ஹரி: ஓம் பகவாந் போதாயன மஹரிஷி சொல்லிய மஹாதூர்த பலி என்ற ஸ்கந்ததேவ யாகமானது நான்கு மாதத்திற்கு ஓர் முறையாவது அல்லது பங்குனி மாத பௌர்ணமியன்று அல்லது ஸஷ்டி/ஸப்தமி அன்று அல்லது கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் அன்றோ இக்கிரியை செய்ய வேண்டுமாய் சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. இப்பலியானது வேதத்தில் சாதுர்மாஸ்ய யாகத்தின் பலனுக்கு ஒப்பானது.

இவ்வேள்வில் தர்பையுடன் ஸ்கந்தருக்கு விளாம்பழம், பக்ஷணங்கள், உத்திரியமாக பருத்தியாடை, மடிக்கு காவியாடை, வெளுத்தசந்தன மணிமாலை மற்றும் சிவந்த கந்தம், சந்தனாதி திரவியங்களைக் கொண்ட விசேஷ தூபம், பலவகை பழங்கள், சிவந்த புஷ்பங்கள் முதலியவைகள் பூஜைக்கு வைத்துக்ககொள்ள வேண்டும்.

ஹோமத்திற்கு 6 கலசத்தில் தூயதண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் வாசைன மிகுந்த திரவியங்களை சேர்க்க வேண்டும். கலசத்தினை அழகாக நூல் சுற்றி அவற்றிக்கு மாவிழைகள் வைத்து தேங்காய் வைத்து வஸ்திரம் சாத்தி சந்தனம் குங்குமம் இட்டு பூமாலைச் சூட வேண்டும். இக்கலசங்களை வேதியில் நெற்களை பரப்பி அதன் மீது வைக்க வேண்டும். கலசத்தில் பஞ்சலோகத்தினையும் நவரத்தினங்களையும் போட வேண்டும். அவற்றினை தர்ப்பைமயமான பிரம்ம கூர்ச்சங்களை வைத்து அழங்கரிக்க வேண்டும். ஹோம குண்டத்தினை கோமயத்தினால் மொழுகி வைத்துக் கொள்ளவும். நித்தய அனுஷ்டானங்களை முறையாக ஆசார்யர் முடித்திருக்க வேண்டும். ஆசார்யர் முறையாக பிராணாயாமாம் செய்துக்கொண்டு பூணூல் மந்திரம் சொல்லி புதுபூணூல் அணிந்துக் கொண்டு மஹாதூர்த ஹோமத்தினை விதிப்படி செய்ய வேண்டும்.

ஹோமத்திற்கு —— ஔதும்பர சாகையை **(அத்தி மரக்குச்சி/விறகு)** பயன்படுத்த வேண்டும். ஹோமம் நடக்க வேண்டிய இடத்தினை புண்யாஹ வாசக மந்திரங்களை சொல்லி ஸம்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் ஸ்வஸ்தி ஸூக்தம் பஞ்ச சாந்தி சொல்ல வேண்டும்.

வேதியின் முன் ஷடாக்ஷர குண்டத்தில் **தூர்த ஸூக்தம்** சொல்லி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். (அனுவாகங்கள் 9 முதல் 14)

ஸ்ரீ தூர்த ஸூக்தம்

ருஷி: அதர்வாங்கிரஸ: சந்த: த்ரிஷ்டுப், காயத்ரீ:5,7 தேவதா மஹாதூர்த:
இமம் ஸ்தோமமர்ஹதே ஜாதவேதஸே ரதமிவ ஸம்மஹேமா மநீஷயா,
ப்த்ரா ஹி ந: ப்ரமதிரஸ்ய ஸம்ஸத்யக்நே ஸக்யே மா ரிஷாமா வயம் தவ (1)

யந்மை த்வமாயஜஸே ஸம்ஸாதய த்யநர்வாகும் க்ஷேதி தததே ஸுவீர்யம்,
ஸ தூதாவ நைநமச்நோத்யம் ஹதிரக்நே ஸக்யே மா ரிஷாமா வயம் தவ (2)

சகேம த்வா ஸமிதம் ஸாஸயா தியஸ்த்வே தேவா ஹவிரதந்த்யாஹுதான்,
த்வமாதித்யா ஆவஹ தாந் ஹ்யுச்மஸ்யாக்நே ஸக்யே மா ரிஷாமா வயம் தவ (3)

தத்தே பத்ரம் யத் ஸமித்த: ஸ்வே தமே ஸோமாஹுதோ ஜரஸே ம்றுடயத்தம:,
ததாஸி ரத்நம் த்ரவிணம் ச தாசுஷே அக்நே ஸக்யே மா ரிஷாமா வயம் தவ (4)

தம் த்வா ஸமித்பிரங்கிரோ க்றுதேந வர்தயாமஸி,
ப்றுஹச்சோசா யவிஷ்ட்ய (5)

பவே நம: சரவணபவாய நமோ நம: (6)

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதூர்தாய தீமஹி,
தந்நோ ஸ்கந்த: ப்ரசோதயாத் (7)

வேதியிலுள்ள கலசங்களில் ஸ்கந்தனை முறையாக மந்திரங்களாலும் வியாஹ்ருதிகளைக் கொண்டும் ஆவாஹனம் செய்துக் கொள்ள வேண்டும். (அனுவாகம் 16- 19)

யஸ்ய ஸிம்ஹா ரதே வ்யாக்ராச் சாப்யநுகாமிந:,
தமிமம் புத்ரிகா புத்ரம் ஸ்கந்தம் ஆவாஹயாம்யஹம் (1)

ஆயாது தேவோத்தம: கார்திகேயோ ப்ரஹ்மண்யபுத்ரஸ் ஸஹ மாத்றுபிச்ச,
தாத்ர்யா விசாகேந ச விஸ்வரூபோ ஜுஷ்டம்
பலிம் ஸாநுசரோ ஜுஷஸ்வ (2)

ஸப்தாஹம் ஜாதயச் சக்த்திஸ் ஸப்த பர்வமரிந்தமம்,
வ்யாக்ராவ்றுதம் மஹாதூர்தம் ப்ரபத்யே ஸசிதவ்ரதம். (3)

பரம் தேவம் வரதம் ப்ரபத்யே தூர்தம் ஸேநாமுக்ர
ஸேநாமர்பணாஸூதம் ஷடாஸ்யம்,

அக்நே: புத்ரம் சமயைர் யதோக்தைச்
சாதுர்மாஸ்யை ஸப்தமீம் த்வாமரண்யே,

கந்தைச் ச பக்த்யா ச யஜாம சக்தே
வித்தம் வித்தா யசஸச் ச ராஜந்,

காமாஞ்ச்ச தூர்த: ப்ரயச்சது
நமச் சங்கராய நமச்ச ஸ்தாம்நே நமோ நீலக்ரீவாய நம: க்றுத்திகாபுத்ராய,

ப்ரீயதாம் விநியோக: ப்ரீயதாம் விசாக: ப்ரீயதாம் க்றுத்திகாபுத்ர:
ப்ரீயதாம் நம: ப்ரீயதாம் நமோ நம: (4)

ஓம் பூர் புவஸ் ஸ்வ: தூர்தமாவாஹயாமி (5)

ஸ்வாகதம் புநராகதம் பகவதே தூர்தாயை ததாஸநம்
க்ல்றுப்தமத்ராஸ்தாம் பகவாந் மஹாதூர்த: (6)

பின்னர் பத்தியுடன் கூர்ச்சம் மற்றும் அர்க்ய பாத்யாதிகளை ஸமர்பிக்க வேண்டும். (அனுவாகம் 21) (உபஸார பூஜைகள்)

ஓம் பகவதோயம் கூர்ச: (1)

ஓம் இமா ஆபஞ்ச் சிவாச் சிவதமா: பூதா பூததமா மேத்ய மேத்யதமா அம்றுதா அம்றுதரஸா: பாத்யா அர்க்யா அபிஷேசநீயா மார்ஜநீயாச்ச தா ஜுஷந்தா ப்ரதிக்றுஹ்யந்தாம் ப்ரதிக்றுஹ்ணாது பகவாந் மஹாதூர்த: (2)

ஆபோ ஹி ஷ்டா மயோபுவ: இதி ஆப ஸூக்தத்தில் முதல் மூன்றும்.(3)

ஹிரண்யவர்ணா - ஸூக்தம் முழுவதும் (4)

ஸோமபவமாந ஸூக்தத்தின் (5) மந்திரங்கள் முதலியவைகள் மார்ஜநத்திற்காக சொல்ல வேண்டும்.

ஸ்கந்தாய ஸ்வாஹா/நம: என்ற தூர்த நாமர்ச்சனையின் 16- மந்திரங்களை சொல்லி ஆராதனை செய்யவும் மற்றும் ஹோமத்தில் அவி தரவும். (அனுவாகம்-22) மேலும் ஷண்முகங்களுக்குண்டான ஷட்பிரம்ம-மந்திரம் சொல்லவும். ருக்வேத கௌமார ஸூக்தம் யஜுர்வேத ஸ்கந்த ஸூக்தம் ஸாமவேத ஸ்கந்த ஸாமம் அதர்வணவேத தூர்த ஸூக்தம் மற்றும் ஸ்கந்தோபநிஷத் முதலியவைகள் ஆராதனைக்கு ஓத வேண்டும்.

1) ஸ்கந்தாய நம:
2) குமாரய நம:
3) பாலாய நம:
4) ஹிரண்யசூடாய நம:
5) ஆங்கிரஸே நம:
6) குஹாய நம:
7) புத்ராஸநாய நம:
8) நீலக்ரீவாய நம:
9) பவபுத்ராய நம:
10) தூர்தாய நம:

11) பசுபுவே நம:
12) ஷஷ்ட்யை நம:
13) விசாகாய நம:
14) ஸநத்குமாரய நம:
15) ஸ்கந்த பார்ஷதேப்ய நம:
16) ஷஷ்டி பார்ஷதேப்ய நம:

மஹாதூர்த பலியை தருவதற்கு அனுவாகம் 23-முதல் 28 வரையிலான மந்திரங்களைச் சொல்லி தூபம் தீபம் புஷபங்களைக் கொண்டு பெருமானை பூஜிக்க வேண்டும். பின்னர் மஹாதூர்தனாகிய ஸ்கந்த பெருமானை பிரதக்ஷணம் செய்து வணங்க மந்திரம்

யம் காமம் காமாயதே தந்மே காமஸ் ஸம்றுத்யதாம் தஸ்மிந்
காமே ஸம்றுத்தே த்ரோணம் உபஹரிஷ்யாமி காமம் வர்தயது
காமே ஸம்றுத்தே த்ரோணந் உபஹரிஷ்யதி (1)

தூர்த பலிக்கான மந்திரம் நான்குதிக்கிற்கும் முறையே

நமோ பவோத்பவ நம: குஹ்யபதிர் பவ: (1)

வஸுர் வஸுபதி: நமோ தூர்த ஸ்வாமீ ப்ரஸீதது (2)

மஹாயசா மஹாதேஜா மஹாஸேநோ மஹாரூப: (3)

மஹாதபா மே பக்த்தஸ்ய ப்ரதிக்றுஹ்ணாத்விமம் பலிம் (4)

விஸர்ஜனம் செய்யவும் முறையே அனுவாகம் 31 முதல் 33 வரையிலான மந்திரங்களை சொல்லவும்.

ஸிம்ஹ வ்யாக்ர ஸமாயுக்த்தஸ் ஸ ரதோ ரதிநாம் வர:,
ப்ரயாது பகவாந் தூர்த: ப்ரிவாணி: ப்ரியங்கர: ஓம் நம: (1)

அதித்யா ஸுக்றுதம் ஸூத்ரமிந்த்ரேண த்ரிவ்றுதம் க்றுதம்,
அஸ்விப்யாம் க்ரதிதோ கந்ரந்திர் ப்ரஹ்மணா ப்ரதிஸரம் க்றுதம் (2)

அந்யோந்யமப: ப்ரதிக்ராஹயந்தே ப்ரீயதாம் பகவாந் மஹாதூர்த: (3)

சிறுவர்கள் மற்றும் சிறுமியர்களை தங்களுடைய வீட்டில் அழைத்து வந்து அவர்களுக்கு குமாரபோஜனம் செய்யவேண்டும்.

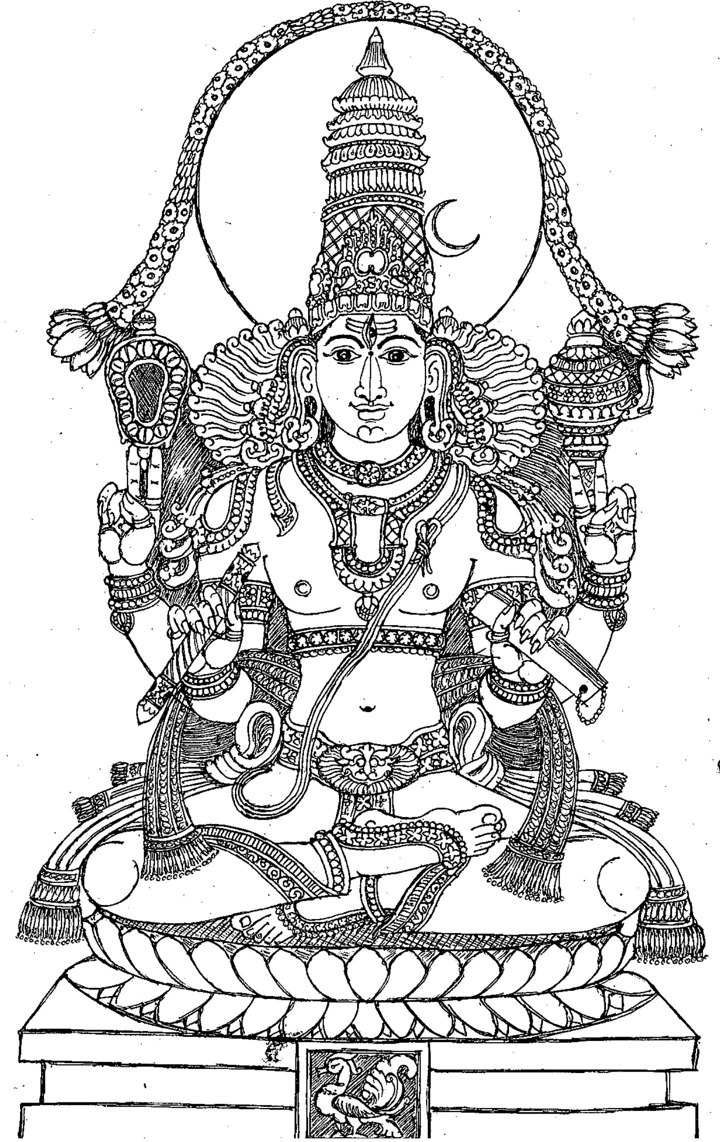
அப்பொழுது **"ஆயுரஸி"**-என்ற ருக்மந்திரத்தினை சொல்ல வேண்டும்.

ஆசமனம் செய்யும் பொழுது **"இந்திர பயாமஹே, ஸ்வஸ்திதா விசஸ்பதி:"** என்ற இரண்டு ருக்மந்திரங்களையும் சொல்ல வேண்டும்.

பகவானின் அனுகிரஹத்தினால் அனைவர்களுக்கும் ஆயுள் பெருகிட **"ஆயுஷ்ய வர்சஸ்ய**-மந்திரத்தினையும், **ராக்ஷோக்ந ஸூக்தம்** மற்றும் **ஸ்வஸ்த்யநம், ருத்யம்** முதலியவைகள் வாசிக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் மஹாதூர்த பலியை விதிப்படி செய்பவர்களுக்கு இவ்வனைத்து அனுகிரஹத்தினையும் பகவான் ஸ்கந்ததேவன் அருள்வார் என்று கார்க்கே தந்திரம் என்ற ஆகமத்தில் ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம பிராமண குல கலியுக ஜகத்குரு என்று சொல்லப்பட்ட பகவாந் போதாயன மஹரிஷி தன்னுடைய கிருஹ ஸூத்திரத்தில் கூறியுள்ளார்.

ஸர்வம் விஸ்வகர்மார்பணமஸ்து
சுபமஸ்து

Dhurta Bali By TMS Sureshsarma

ॐ नमो विश्वकर्मणे ॐ शरवण भवाय नमः ॐ अथर्वाय नमः ॥

अथ महाधूर्त बलि ॥

अथ चतुर्थप्रश्ने द्वितीयोऽध्यायः

आहुतानुकृतिबलिहरणानुकृतिर्धूर्तबलिः चतुर्षु चतुर्षु मासेषु फाल्गुने मासि शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां क्रियेत । अपि वा त्रयोदश्यामेवमाषाढ एवं कार्तिके १ साधनानि पुरस्तादेवोपकल्पयते बर्हिर्बैल्वानि चैव पञ्चदशेध्मदारूणि बैल्वं मेक्षणं परिधींश्च श्वेतरक्तं गन्धमाल्यं श्वेतरक्तांश्च प्रतिसरान् धूपं श्रपयत्यन्नानि विविधांश्च भक्ष्यान् स्थालीपाकं च श्रपयति २ अथैनानादाय सहान्तेवासिभिर्ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य यत्रापस्तद्गत्वा स्नात्वाऽप आचम्य सुरभिमत्याऽब्लिङ्गवारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिरिति मार्जयित्वाऽन्तर्जलगतोऽघमर्षणेन त्रीन् प्राणायामान् धारयित्वोत्तीर्य वासः

326 (३२६)

पीडयित्वाऽन्यत्प्रयतं वासः परिधायाप आचम्य देवयजनमुदानयति ३ अथ शुचौ समे देशे वेदिं कुर्वन्ति पुरुषमात्रमपरिमितं वा ४ तस्याः पूर्वार्धे स्थण्डिलं कल्पयित्वोदुम्बरशाखां बहुपर्णां बहुशाखामप्रतिशुष्काग्रां नियत्य दर्भैर्भगवते धूर्ताय प्रतिकृतिं कृत्वाऽपरेणोदुम्बरशाखां प्रतिसरेण सह शाखया परिव्ययन्ते ५ ज्ञोपवीतमुपव्ययन्ते यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्रियं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः इति ६ तेन त्वामहं प्रतिगृह्णाम्यायुषा ब्रह्मणा ब्रह्मवर्चसाय इति ७ अपरार्धे वेद्यास्स्थण्डिलं कृत्वोल्लेखनप्रभृत्या पर्युक्षणात्कृत्वा वेदिं स्तृणात्यनतिदृश्नम् ८ उत्तरेणाग्निं प्रागग्रान् दर्भान् संस्तीर्य तेषु द्वन्द्वं न्यञ्चि पात्राणि सादयित्वा तूष्णीं संस्कृताभिरद्भिरुत्तानानि पात्राणि कृत्वा विस्रस्येध्मं त्रिस्सर्वाभिः प्रोक्ष्य दर्भेषु दक्षिणतो ब्राह्मणमुपवेश्योत्तरत उदपात्रं निधाय पक्वमोदनं पायसं वायाचितमद्भिरभ्युक्ष्याग्न वधिश्रियाज्यं निरूप्याधिश्रित्योभयं पर्यग्नि कृत्वापरिधानात्कृत्वा समन्वारब्धेष्वन्तेवासिषु प्रदक्षिणमग्निं परिषिच्याथेध्ममभ्यज्यादधाति इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव संमहेमा मनीषया । भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं

तव स्वाहा इति ९ एवमेवाभ्यज्य द्वितीयामभ्यादधाति यस्मै त्वमायजसे संसाधय त्यनर्वां क्षेति दधते सुवीर्यम् । स तूताव नैनमश्नोत्यंहतिरग्ने सख्ये मा रिषाभा वयं तव स्वाहा इति १० एवमेवाभ्यज्य तृतीयामभ्यादधाति शकेम त्वा समिधं साधया धियस्त्वे देवा हविरदन्त्याहुतन् । त्वमादित्या आवह तान् ह्युश्मस्याग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव स्वाहा इति ११ एवमेवाभ्यज्य चतुर्थीमभ्यादधाति तत्ते भद्रं यत्समिद्धः स्वे दमे सोमाहुतो जरसे मृडयत्तमः । दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषे अग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव स्वाहा इति १२ एवमेवाभ्यज्य पञ्चमीमभ्यादधाति तं त्वा समिद्भिरङ्गिरो घृतेन वर्धयामसि । बृहच्छोचा यविष्टय स्वाहा इति १३ एवमेवाभ्यज्य एकापचयेन भवे नमस्स्वाहा इति षडक्षरेण परिशिष्टाः १४ आघारप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा दैवतमावाहयन्तो नृत्यन्तः त्रिः प्रदक्षिणं परियन्ति १५

यस्य सिंहा रथे यक्ता व्याघ्राश्चाप्यनुगामिनः
तमिमं पुत्रिकापुत्रं स्कन्दमावाहयाम्यहम् १६

आयातु देवोत्तमः कर्तिकेयो ब्रह्मण्यपुत्रस्सह मातृभिश्च
धात्र्या विशाखेन च विश्वरूपो जुष्टं बलिं सानुचरो जुषस्व १७

सप्ताहं जातयश्शक्तिस्सप्तपर्वमरिन्दमम्
व्याघ्रावृतं महाधूर्तं प्रपद्ये सशितव्रतम् १८

परं देवं वरदं प्रपद्ये धूर्तं सेनामुग्रसेनामपर्णासुतं कृत्तिकानां षडास्यम् । अग्नेः पुत्रम् शमयैर्यथोक्तैश्चातुर्मास्यैस्सप्तमीं त्वामरण्ये । गन्धैश्च भक्त्या च यजाम शक्ते वित्तं वित्ता यशसश्च राजन् । कामांश्च धूर्तः प्रयच्छतु नमश्शङ्कराय नमश्च स्थाम्ने नमो नीलग्रीवाय नमः कृत्तिकापुत्राय । प्रीयतां विनियोगः प्रीयतां विशाखः प्रीयतां कृत्तिकापुत्रः प्रीयतां नमः प्रीयतां नमोनमः इति १९

तमायान्तमनुमन्त्रयते स्वागतं पुनरागतं भगवते धूर्तायैतदासनं क्लृप्तमत्रास्तां भगवान् महाधूर्तः इति २० अत्र कूर्चमर्हणं च ददाति भगवतोऽयं कूर्चः दर्भमयः त्रिवृद्धरितस्सुवर्णमयस्तं जुषस्व इति २१ अथास्मै कंसे वा चमसे वा पुष्पफलाक्षतमिश्रैर्वर्षीयसा तेजोमयेनापिधायार्हणीया आपो निवेदयन्ते इमा आपंशिशवाशिशवतमाः पूताः पूततमा मेध्य मेध्यतमा अमृता अमृतरसाः पाद्या अर्घ्या अभिषेचनीया मार्जनीयाश्च ता जुषन्तां प्रतिगृह्यन्तां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाधूर्तः इति । आपो हिष्ठा मयुभुवः इति तिसृभिः हिरण्यवर्णाः इति चतसृभिः एवमानस्सुवर्जनः इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा प्रदक्षिण-मावृत्य प्रत्यङ्ङावृत्य जघनेनाग्निमुपविश्यान्वारब्धेष्वाज्याहुतीर्जुहोति स्क-न्दाय स्वाहा । कुमाराय स्वाहा । बालाय स्वाहा । हिरण्यचूडाय स्वाहा । अङ्गिरसे स्वाहा । गुहाय स्वाहा । भद्रासनाय स्वाहा । नीलग्रीवाय स्वाहा । भवपुत्राय स्वाहा । धूर्ताय स्वाहा । पशुभुवे स्वाहा । षष्ठ्यै स्वाहा । विशाखाय स्वाहा । सनत्कुमाराय स्वाहा । स्कन्दपार्षदे-भ्यस्स्वाहा । षष्ठीपार्षदेभ्यस्स्वाहा इत्येतैरेव नामधेयैः मेक्षणेनोपघातं पूर्वार्धे जुहोति २२ उत्तरार्धात् स्विष्टकृतमवदायान्तःपरिधि सादयित्वोपोत्थाय दैवतमर्चयत्येतैरेव नामधेयैर्गन्धपुष्पधूपदीपैः अमुष्मै नमोऽमुष्मै नमः इति । अन्नेन अमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहा इति । फलोदकेन अमु तर्पयाम्यमुं तर्पयामि इति २३ अत्र नमस्यति यं कामं कामयते तन्मे कामस्समृध्यतां तस्मिन् कामे समृद्धे द्रोणमुपहरिष्यामि कामं वर्धयतु इति । कामे समृद्धे द्रोणान्नमुपह-रिष्यति २४ अथैनमुपतिष्ठते नमो भवोद्भव इति गुहो गुह्यपतिर्भवः २५ वसुर्वसुपतिः नमो धूर्तस्वामी प्रसीदतु २६ महायशा महातेजा महासेनो महारूपः २७ महातपा मे भक्तस्य प्रतिगृह्णात्विमं बलिम् इति २८ अथो-पविश्य स्विष्टकृतं हुत्वोपोत्थाय दैवतं प्रवाहयन्तो नृत्यन्तस्त्रिरपसलैः परियन्ति

सिंहव्याघ्रसमायुक्तस्स रथो रथिनां वरः
प्रयातु भगवान् धूर्तः प्रियवाणिः प्रियंकरः ओंनम इति

अथोपविश्य जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ३० अथैनां प्रतिकृतिमादाय शिरसि निधायावभृथमन्त्रेणाप्सु प्रप्लाव्यातिशिष्टैर्गन्धमाल्यैरात्मानमलङ्कृत्य प्रतिसरं बध्नाति ३१

अदित्या सुकृतं सूत्रमिन्द्रेण त्रिवृतं कृतम्
अश्विभ्यां ग्रथितो ग्रन्थिर्ब्रह्मणा प्रतिसरं कृतम्

अभिचारं च सर्वं च यच्च मे दुष्कृतं कृतम्
सर्वतो मे भय नास्ति यावत्सूत्रं धरिष्यति इति ३२

अथान्योन्यमपः प्रतिग्राहयन्ते प्रीयतां भगवान् महाधूर्तः इति ३३ अथ पक्वादुपादाय प्राश्नाति ३४ न स्त्रीकुमारौ प्राश्नीयाताम् ३५ तत्प्राशनमन्त्रः आयुरसि इति ३६ प्राश्याप आचम्य जठरमभिमृशति यत इन्द्र भयामहे स्वस्तिदा विशस्पतिः इति द्वाभ्याम् ३७ पुनःपुनरवोद्यान्त आयुष्यं वर्चस्यं रक्षोघ्नं स्वस्त्ययनमृद्धमिति ३८ आहुतानुकृतिर्व्याख्यातो बलिहरणानुकृतिः ३९ दैवतमावाह्य गन्धपुष्पधूपदीपान्नफलोदकैरभ्यर्च्य नमस्कृत्य प्रवाहयन्ते ४० धूर्तबलिं चतुर्षु चतुर्षु मासेष्वेवं यजमानः चातुर्मास्यानां फलमवाप्नोतीति ह स्माह भगवान् बोधायनः ४१

इति बोधायनीये गृह्यशेषसूत्रे चतुर्थप्रश्ने द्वितीयोऽध्यायः